

Balgfreds (Berg) begyndte, og det ærede Medlem for Veile Amts 3die Balgfreds (Th Nielsen) fortsatte med en Udtalelse af Beslagelse eller Forvinding — hvad man nu vil kalde det — over, at man efter Alt, hvad der var tilstødt den nuværende Regjering, dog endnu traf den paa den Plads, hvor den sidder. Jeg kan meget godt forstaa de to ærede Medlemmers Betragtning, idet jeg jo kender deres Udgangspunkt, men da jeg ikke har det samme Udgangspunkt, som de to ærede Medlemmer, haaber jeg ogsaa, at de ville forstaa, at jeg ikke kommer til den samme Slutning som de. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgfreds (Berg) henviste blandt Andet til den i Slutningen af forrige Samling af dette Thingtagne Beslutning. Dersom jeg forstod det ærede Medlem ret, mente han, at denne Beslutning var af en saadan Natur, at den nødvendig maatte være en dræbende Gift for en Regjering. Dette kan jeg meget godt forstaa ved at følge det ærede Medlems Betragtning, og det er mig saa meget lettere forstaaeligt, som der i denne Beslutning udtrykkelig henvises til, hvad dette Thing tidligere ved en anden lignende Leilighed har besluttet. Sagen er imidlertid, at det ærede Medlem i dette efter hans Betegnelse folkevalgte Thing ser Repræsentanter for det danske Folk, medens jeg fra mit Standpunkt ser ogsaa i Landstinget, med Udtalelse af de 12 kongevalgte Medlemmer, et folkevalgt Thing. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade erkjende, at det danske Folks Duster og Billie komme særlig frem gjennem dette Things Udtalelser og Beslutninger, men jeg mener, at de komme frem gjennem den danske Rigsdags Udtalelser og Beslutninger; det er Meningen. Disse Sigtelser for at tilfidesætte det danske Folks Billie, at regjere ikke med men mod det danske Folk, ere altsaa overmaade forstaaelige fra det ærede Medlems Standpunkt, men jeg maa ogsaa bede ham om at forstaa, at for mig staaer Sagen ganske anderledes. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem, dersom han stod paa den Plads, hvor jeg nu har den Ære at staa, og det andet Thing da vilde vedtage en Beslutning enslydende med den, som dette Thing vedtog i forrige Samling, selvfølgelig kun med den Forandring, at der, hvor der nu staaer „Folkething“ vilde komme til at staa „Landsting“, vilde føle sig forpligtet til at gjøre, hvad han nu venter og forlanger af mig. Dersom han ikke gjorde det, vilde han efter min Formening være i Uoverensstemmelse med sig selv. — Da jeg er kommen til at omtale denne Beslutning af det ærede Thing, maa jeg dog benytte denne Leilighed til at udtale, at det, naar det siges i Beslutningen, „at en Regjering, der ikke søger sin Styrke i et Tillidsforhold til Folkethinget, er ube af Stand til“ osv., efter min Mening ikke er Regjeringens Skyld, at der ikke er kommet noget Tillidsforhold tilstede mellem dette Thing og Regjeringen. Søvrigt kan jeg ikke andet end aner-

kjende, at der, hvor bestemt det ærede Medlem end udtalte sig imod Regjeringen, dog gif en vis blød Stemning igjennem hans Foredrag. Det ærede Medlem betragtede Ministeriet som en Patient — efter hans Mening som en dødsfyg Patient — og udtalte, at denne Patients Dage vare talte og ikke vare mange. Det er ganske vist ikke opmuntrende for En, der føler sig syg, at modtage den Erklæring af en Læge, til hvis Dom og Skjøn man har Tillid, at man ligger paa Reepance, men da jeg blandt de omtalte Patienter er saa heldig hverken at føle mig syg eller at antage, at det ærede Medlems Lægekyndighed er uomtvøielig, tager jeg mig denne Dødsdom forholdsvis rolig. — Det var iøvrigt smukt af det ærede Medlem, at han ved Siden af denne sørgelige Udtalelse om Regjeringens Helbredstilstand udtalte sig saa trostende om, hvad der ventede os paa den anden Side af Graven, om den store og smukke Gjærning, vi kunde udrette, og om den større Indflydelse, vi kunde faae, naar vi fra disse usalige Vænte vare blevne overflyttede til den loyale Oppositions Pladser. Jeg fik, som sagt, det Indtryk, at Lægen, om han end ansaa Patienten for dødsdømt og ønskede ham død, dog havde en vis Medfølelse, en vis Sympathi for den stakkels Lidende, og derfor takker jeg ham. — Jeg skal ikke længere opholde den ærede Forsamling med at komme dybere ind paa de store almindelige Spørgsmaal, som ere reiste af det ærede Medlem, blandt Andet det Spørgsmaal, hvorvidt vor Frihed er bleven beskaaren, hvad den selvfølgerig efter min Mening ikke er. Jeg ser ikke rettere, end at Grundloven nu fuldt ud giver det samme Maal af Frihed som vi fik i 1849, men Frihed er Et, Magtfordeling er et Andet. End mindre skal jeg komme ind paa et andet Emne, som det ærede Medlem streifede, idet det forekommer mig, at Dynastiets Stilling er for ophøiet til at gjøres til Gjenstand for Behandling i dette Thing.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnat 3 Lædere, anser jeg det for rettest her at afbryde Forhandlingen. Den vil blive fortsat i næste Møde, som vil blive afholdt imorgen, Onsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

Mødet hævet Kl. 4^{1/2}.